

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1186/2025
25.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жељка Чавића и браниоца окривљеног ББ – адвоката Горана Ступар, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4.136/23 од 21.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 870/24 од 02.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жељка Чавића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4.136/23 од 21.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 870/24 од 02.07.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ – адвоката Горана Ступар, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4.136/23 од 21.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 870/24 од 02.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4.136/23 од 21.10.2024. године оглашени су кривим окривљени АА и ББ и то окривљени АА због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, а окривљени ББ због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, па су

осуђени и то окривљени АА на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а које казне ће се извршити тако што окривљени не смеју напуштати просторије у којима станују и то окривљени АА у ..., улица ..., а окривљени ББ у ..., улица ..., без електронског надзора, а уколико окривљени једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусте наведене просторије у којима станују суд ће одредити да остатак казне издржавају у затвору, те је одређено да се у изречене казне окривљенима урачунава време проведено у притвору у периоду од 21.02.2022. године до 01.04.2022. године.

Истом пресудом окривљенима АА и ББ је изречена мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности полицијског службеника у трајању од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени су ослобођени дужности плаћања судског паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 870/24 од 02.07.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, па је потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4.136/23 од 21.10.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног АА - адвокат Жељко Чавић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреда одредаба члана 41. Устава Републике Србије и члана 8. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и додатних протокола, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине пресуде Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4.136/23 од 21.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 870/24 од 02.07.2025. године и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе, као и да на основу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се одложи извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4.136/23 од 21.10.2024. године до доношења одлуке по поднетом захтеву;

- бранилац окривљеног ББ – адвокат Горан Ступар, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуде Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4.136/23 од 21.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 870/24 од 02.07.2025. године тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет, те обавезати суд да окривљеном накнади трошкове кривичног поступка или да укине наведене пресуде и предмет врати на поновну одлуку Вишем суду у Новом Саду, Посебном одељењу за сузбијање корупције.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу одбачен, јер нема прописан садржај.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ је одбачен као недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијана осуђујућа пресуда заснива на незаконитом доказу и то на наредби суда за тајни надзор комуникације и тајно праћење и снимање окривљеног АА. Као разлог незаконитости наведене наредбе, бранилац истиче да у конкретном случају нису били испуњени сви услови за издавање наведене наредбе, те да наредба није сачињена у складу са одредбама ЗКП, будући да није довољно образложено постојање потребног степена сумње да окривљени АА врши кривично дело или да припрема извршење кривичних дела, а такође иста не садржи начин спровођења посебне доказне радње тајни надзор комуникације у смислу одредбе члана 167. став 2. ЗКП, већ је описан само начин спровођења посебне доказне радње тајно праћење и снимање и то посредством мобилног телефонског апарата, а коју могућност по браниоцу закон не дозвољава.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер, супротно наводима браниоца окривљеног, из списка предмета произилази да су у конкретном случају били испуњени сви услови за издавање наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду ПОСК бр. КПП.Пов.По4 52/21 од 19.08.2021. године, а која је донета на образложен предлог Вишег јавног тужиоца у Новом Саду ПОСК бр. Стр.пов.КО.86/21 од 19.08.2021. године, при чему је наведена наредба сачињена у свему у складу са одредбама члана 167. ЗКП (тајни надзор комуникације) и члана 172. ЗКП (тајно праћење и снимање), а такође из списка предмета произилази да су на основу овако законито донете наредбе на законит начин од стране овлашћених службених лица спроведене посебне доказне радње тајни надзор комуникације и тајно праћење и снимање и то у свему у складу са одредбама чланова 166. – 173. ЗКП. Наиме, из наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду ПОСК бр. КПП.Пов.По4 52/21 од 19.08.2021. године, а којом наредбом је према окривљеном АА одређено предузимање посебних доказних радњи тајни надзор комуникације и тајно праћење и снимање за број телефона ..., произилази да наведена наредба садржи јасне и образложене разлоге на којима се заснива постојање потребног степена сумње да је окривљени АА извршио или да припрема извршење неког

кривичног дела из члана 162. ЗКП - образложена оперативна сазнања полиције да је окривљени извршио и да припрема извршење кривичних дела из члана 359. КЗ и 367. КЗ, уз назначење циља предузимања посебних доказних радњи, односно иста садржи образложење из којих чињеница и на основу којих околности судија за претходни поступак изводи закључак о постојању основа сумње да је окривљени извршио и да припрема кривично дело за које се ове посебне доказне радње могу одредити, а такође садржи и довољне и аргументоване разлоге који оправдавају неопходност примене у конкретном случају посебних доказних радњи тајно праћење и снимање и тајни надзор комуникације, односно разлоге које су то околности случаја које указују да се на други начин кривично дело не би могло открити, спречити или доказати или да би то изазвало несразмерне тешкоће или велику опасност, као и сам начин спровођења наведених посебних доказних радњи у смислу одредби члана 167. став 2. ЗКП и члана 172. став 2. ЗКП. Иначе, Закоником о кривичном поступку се не регулише конкретан начин спровођења посебне доказне радње тајног праћења и снимања, већ се начин њеног спровођења одређује и прецизира у наредби судије за претходни поступак, па имајући у виду да је у предметној наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду ПОСК бр. КПП.Пов.По4 52/21 од 19.08.2021. године наведено да ће се снимање извршити и посредством мобилног телефонског апарата, то је такво извршено снимање законито, а такође и сви докази који су проистекли из снимања мобилним телефонским апаратом.

Имајући у виду напред наведено, то су следствено томе, по налажењу Врховног суда, оцењени као неосновани и наводи захтева браниоца окривљеног АА у којима истиче да незаконите доказе у које је суд извршио увид представљају извештаји о примени посебних доказних радњи тајни надзор комуникације и тајно праћење и снимање, те 2 ЦД-а (фотографије и аудио и видео материјал сачињен током примене посебних доказних радњи тајно праћење и снимање и тајни надзор комуникације), јер су ови докази проистекли из, по ставу браниоца, незаконите наредбе суда за тајни надзор комуникације и тајно праћење и снимање окривљеног АА, па се стога не могу користити као докази у кривичном поступку и на њима се не може заснивати пресуда.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у преосталом делу је одбачен, из разлога јер нема прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреде одредаба члана 41. Устава Републике Србије и члана 8. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и додатних протокола, истицањем да је окривљеном повређено право на приватан живот и преписку.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слобода окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку

Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жељка Чавића нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу наведени захтев одбацио.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ је у целости одбачен као недозвољен.

У конкретном случају, бранилац окривљеног ББ као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не опредељује ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ у поднетом захтеву само наводи да је суд на основу изведених доказа извео погрешан закључак да је окривљени ББ извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, будући да из свих изведених доказа произилази да је према возачу ВВ само прву службену радњу предузео окривљени ББ, али да је даље службене радње предузимао окривљени АА, полицијски службеник ПУ у ... који је био надређени вођа патроле, а који је након утврђивања свих чињеница донео коначну одлуку да не сачини записник о саобраћајном прекршају и не поднесе захтев за покретање прекршајног поступка против ВВ јер је закључио да именовани није учинио саобраћајни прекршај, при чему је окривљени ББ критичном приликом био само пратилац у мешовитој патроли у којој је окривљени АА био вођа патроле. Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног, по налажењу овога суда, суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа од стране нижестепених судова у побијаним правноснажним пресудама, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног ББ нижестепене пресуде побија због повреде одредбе члана 440. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жељка Чавића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев овог браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у преосталом делу захтев овог браниоца одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Горана Ступар је одбацио као недозвољен на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић